

Ημερολόγιο ασημάντων – αποσπάσματα

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

43 Μην με πλησιάζεις με όλη σου την αλήθεια/ Μην μου φέρεις των ωκεανό αν διψάσω / ούτε τον ουρανό αν γυρέψω φως // Φέρε μου έναν ψίθυρο, λίγη δροσιά, έναν κόκκο, / όπως τα πουλιά ραμφίζουν σταγόνες από τη λίμνη/ και ο άνεμος ένα σπυρί αλάτι. Ούλάφ Χάουγκ

501: Ο Σωκράτης είναι 63 χρονών συνταξιοδοτήθηκε πέρυσι κι ήταν μάγιστρα στο Κάραβελ Παγκρατίου όπου υπηρέτησε ευδοκίμως 20 χρόνια. «Δούλευα σαν σκύλος, λέει, και δεν κρυβόμουν όταν όλοι άλλοι έβλεπαν το διευθυντή». Τι να φοβηθώ; δούλευα για τρεις, ξαναλέει και τον ακούει με καμάρι η συμβία του Ελβίρα, εξίσου συμπαθής Αργυροκαστριώτισσα καπνίζουν και οι δύο αρειμανίως στην πλαζ, δίπλα στις υπαίθριες γούρνες, έχουν πιάσει θέση κάτω από την ομπρέλα από τις έξι το πρωί και μου φυλάνε μια σκιά και μένα. Έχουν δυο παιδιά γεννηθέντα εν Αθήναις που τώρα κατοικούν στο εξωτερικό. Ο γιος τους στην Βρισβάνη Αυστραλίας - απ' αυτό πιάσαμε κουβέντα - εδώ και δέκα χρόνια παντρεμένος με αργυροκαστριώτισσα και δυο μικρά παιδιά, δουλεύει στα αλουμίνια και αμείβεται καλά. Έχει κάμποσους έλληνες και σχολεία εκεί (και κροκοδείλους λέω εγώ -και κροκοδείλους λένε αυτοί), αλλά πήρε μεγάλο σπίτι και χρεώθηκε πολύ, ανησυχεί η Ελβίρα διότι η νύφη της κάνει αυτό: πως το λένε; το δικτατορικό, έτσι όμως εργάζεται λίγες ώρες και πώς θα τα βγάλουν πέρα με το σπίτι το ακριβό; -Μην ανησυχείτε, θα τα βγάλουν. - Θα τα βγάλουν, αλλά ο γιος μου βλέπει όνειρα τρομακτικά, λέει η Ελβίρα.

Η κόρη τους στη Σουηδία (κάνεις δεν πάει Παρίσι πια;) παντρεμένη κι αυτή, πάντα με Αργυροκαστριώτη και με δυο παιδιά είναι πάλι έγκυος, «Μείναμε μόνοι μας στη λεωφόρο Αλεξάνδρας, εμένα μου λες για μοναξιά, παλιά ήταν η μοναξιά που δεν σου μίλαγε κανένας, γιατί ήσουν ξένος και πάθαιναν φρίκη όταν μιλούσες αλβανικά, τώρα είμαστε κανονικοί και σε εμάς πουλήσανε το διαμέρισμα και σε κα-

νέναν άλλο, θα το δώσουμε μόνο στο Σωκράτη είπαν... κι έτσι γίναμε ιδιοκτήτες, το ξεχρεώσαμε κιόλας. Μπορεί να μην έχουμε τα παιδιά μαζί μας έχουμε όμως καθημερινή επαφή με το εξωτερικό και βλέπουμε αρκετούς φίλους».

»Το Κάραβελ! Τράπεζα! Λεφτά να δεις! Εμένα μου λες! Όλα οι επιχειρηματίες κάνουνε τα δικά τους εκεί, σπατάλη να δεις! Ήλθε ο πρόεδρος της Κίνας κι έκλεισε 4 μέρες το ξενοδοχείο 290 άτομα ακολουθία, λιμουζίνες και μαύρα κουστούμια. Και μαζί του μάγειροι που κόβαν τσάκα τσάκα, να δεις κάτι χαντζάρες που έχουν οι κινέζοι για τα κρέατα και τα μαρούλια πως βρωμίζονε τον τόπο όλοι μαζί. Μετά έκαναν συνέδριο αυτοί που κυβερνάνε τον κόσμο πως τους λένε μωρέ;

-Οι τραπεζίτες

-Όχι, οι άλλοι

-Μα ποιοι κυβερνάνε τον κόσμο; Οι πολιτικοί, οι χρηματιστές, οι επτά αδελφές...

-Πες τους βρε αδελφέ, οι τέτοιοι, ο μασόνιοι, μασόνιοι εκεί να δεις φαγητό. Και τα κόμματα να δεις φαγητό. Σπατάλη! Εμένα μου λες! Από τη Βουλή ερχόντουσαν και μένανε εδώ οι βουλευτές από την επαρχία. Μόνο εμείς φιλοξενούσαμε 12 από την επαρχία. Και να δεις γλέντια και κλαρίνα η Τέζα η Κοντή από το θεσσαλικό κάμπο όλη τη νύχτα. Και τον Γεωργιάδη δεν ξέρεις πόσοι τον ακολουθούν! Χιλιάδες! Εκεί μάτσο τα λεφτά και σπατάλες. Απλυσία να δεις! Εμένα μου λες!

21.8.22 Αιδηψός μπάνιο 43 Μην με πλησιάζεις με όλη σου την αλήθεια/ Μην μου φέρεις των ωκεανό αν διψάσω/ ούτε τον ουρανό αν γυρέψω φως// Φέρε μου έναν ψίθυρο, λίγη δροσιά, έναν κόκκο, / όπως τα πουλιά ραμφίζουν σταγόνες από τη λίμνη/ και ο άνεμος ένα σπυρί αλάτι. Ού-

λάφ Χάουγκ (Νορβηγός ποιητής)

Αυτό το ποίημα είναι εξαιρετικό αλλά προϋποθέτει έναν παραλήπτη και μάλιστα χωρίς χοντρό σβέρκο, ολιγαρκή, αντιυλιστή, αντικαταναλωτή, αντιμυθολογικό. Όταν δεν υπάρχει παραλήπτης είναι σαν τα γράμματα της Πορτογαλέζας ηγούμενης Μαρίας Αλκοφοράντο προς τον αγαπημένο της που δεν ξέρουμε αν υπάρχει. Είναι γράμματα στο κενό, στο κοινό το μπουκτισμένο.

• Παίζουν τάβλι στο διπλανό μπαλκόνι πολύ ήσυχα από το πρωί. Ένας άντρας και μία γυναίκα μεγάλης ηλικίας. Δεν θέλουν να με ξυπνήσουν. Ο άντρας μόνο λέει το αριθμό του ζαριού που πέφτει, κάνει κι ένα σχόλιο, χαμηλόφωνα πάντα. Η γυναίκα δεν λέει τίποτα.

22.8.22 Αιδηψός μπάνιο 44, σφυρίζω εύθυμα. Όποιος δεν τραγουδάει πεθαίνει, λέει ο Λειβαδίτης και οι Βορειοηπειρώτες έχουν πιάσει τα πολυφωνικά τραγούδια στην ακρογιαλιά δίπλα στις ιαματικές γούρνες και τους λέμε μπράβο. Μετά το στρώνουν στο ντόμινο, στρίβουν τσιγάρα. Και στο τέλος ρίχνουν έναν υπνάκο στα ζεστά νερά.

Κάνω πηγαδάκι με τρεις τέσσερις ζωντανές βορειοηπειρώτισσες. Όλες έχουνε δουλέψει σε σπίτια και σχολιάζουν τις πλούσιες. Κολοκούθια πλούσιες είναι, ο τρόπος που σε απορρίπτουν από την αρχή δείχνει ότι δεν έχουν τρόπους και ψάχνουν αφορμή να βρουν για να σου την πέσουν

-Εδώ παιδί μου δεν σου βγάζουν κολατσιό όλη την μέρα!

-Δεν το λένε καν για τα μάτια

-Βγάζουν, βγάζουν, να είμαστε δίκαιες, λέει η Ελβίρα

-Τα μάτια σου βγάζουν.